

Arrest

nr. 197 418 van 3 januari 2018
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. VAN ROSSEM
Violetstraat 48
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 26 december 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 december 2017.

Gelet op de artikelen 39/77/1 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 december 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 januari 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. VAN ROSSEM en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Sri Lankaanse nationaliteit te hebben en een Tamil van etnische origine te zijn. U werd op 21 juli 1991 geboren te Jaffna, Sri Lanka. In juli 2006 werd u door uw ouders naar Ikraan, Vanni, gestuurd om voor uw zieke grootmoeder te zorgen. U verbleef bij uw oom en tante langs vaders zijde en bezocht uw grootmoeder in het hospitaal. In 2007 overleed uw grootmoeder. Omdat, omwille van de oorlog, de wegen ondertussen waren afgesloten kon u niet terugkeren naar Jaffna. U bleef bij uw oom en tante. Omdat het leger verder oprukte gingen jullie in september 2008 naar Vattakachi waar jullie drie

maanden verbleven. Daarna gingen jullie naar Visvadamu. Vanuit Visvadamu gingen jullie naar Sudendirapuram waar uw oom en tante om het leven kwamen bij een mortieraanval. Vervolgens reisde u verder met burens. In Mullivaikal gaven jullie zich over aan het leger. Van daaruit ging het naar een kamp in Vattuval en Homanthai. In Homanthai werden de leden van de Liberation Tigers of Talim Eelam (LTTE) van het publiek gescheiden. U werd overgebracht naar Settikulam kamp in Vavuniya. Daar werd u ondervraagd in verband met eventuele activiteiten voor de LTTE. U legde uit waarom u alleen in de streek was terechtgekomen en dat u niets te maken had gehad met de LTTE. Desalniettemin werd u, omdat u alleen was en in de regio verbleef, geïdentificeerd als LTTE-lid. U werd meegenomen naar de Valikantha gevangenis in Batticalo. U verbleef daar twee jaar in een tent met nog twintig andere personen. U werd gedwongen om o.a. jungles en bomen te kappen en werd gemarteld en aangevallen. Dankzij de hulp van de Eelam People's Democratic Party (EPDP) kwam u vrij en werd u overgebracht naar Colombo. U verbleef daar drie dagen met uw vader. Hij zei dat u omwille van uw problemen niet in Sri Lanka kon blijven. Vervolgens reisde u met uw eigen paspoort legaal naar Italië om uiteindelijk in Finland te belanden. Voor u in Finland aankwam, was u in Zweden waar uw oom die in Finland verblijft u kwam ophalen. U vroeg op 4 oktober 2011 asiel aan in Finland. Uw aanvraag werd geweigerd en bevestigd in beroep. In mei 2013 werd u onder begeleiding van twee Finse agenten per vliegtuig teruggeleid naar Colombo. Bij uw aankomst in Colombo kon u de luchthaven zonder problemen verlaten. Uw vader kwam u ophalen en u keerde samen met hem terug naar Jaffna. Ongeveer een week na uw thuiskomst kwam de CID u thuis ophalen voor een kleine ondervraging. Ze zeiden aan uw ouders dat ze u terug zouden brengen. U kwam op een onbekende plaats terecht en werd daar twee weken vastgehouden. Nadien werd u overgebracht naar een andere onbekende plaats waar u ongeveer twee jaar verbleef. U zat in een cel en werd gemarteld. In 2015 slaagde de EPDP er opnieuw in u weg te halen uit de gevangenis. U reisde weer naar Colombo waar u opnieuw drie dagen met uw vader verbleef. Hij zei dat u opnieuw het land moest verlaten. Op 20 oktober 2015 reisde u met uw eigen paspoort vanuit Colombo naar Iran. Vanuit Iran ging het via Turkije en de Balkanroute naar België. Eind maart 2016 kwam u in België aan en op 7 april 2016 verklaarde u zich vluchteling. Ter staving van uw asielaanvraag legt u een documenten van de Finse instanties i.v.m. met uw terugkeer, een vertaling van uw geboorteakte, en een document met vluchtgegevens neer.

Op 12 april 2017 nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Er kon immers geen geloof worden gehecht aan de problemen die u zou hebben gekend voor uw initiële vertrek uit Sri Lanka, noch aan de problemen die u na uw gedwongen terugkeer zou hebben ondervonden. U wist verder uw problemen niet te staven, noch wist u uw identiteit aan te tonen. U ging in beroep tegen deze beslissing, maar de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) bevestigde op 24 oktober 2017 bovenstaande motieven per arrest 194158. U keerde niet terug naar uw land van herkomst.

Op 14 november werd u door de Belgische autoriteiten gecontroleerd en werd vastgesteld dat u zich illegaal op het Belgisch grondgebied bevond. U werd daarop overgebracht naar het Gesloten Centrum Merksplas, alwaar uw repatriëring zou worden voorzien. Op 23 november 2017 diende u echter een tweede asielaanvraag in. U verwees nog steeds naar de problemen zoals u die voorheen had uiteengezet. U beweerde dat het leger na uw vertrek in 2015 regelmatig uw ouderlijke woning zou bezoeken, op zoek naar u. U vreesde bij een eventuele terugkeer opnieuw te worden gearresteerd. Ter staving van uw tweede asielaanvraag legde u volgende kopieën neer: foto's, een certificaat van het dorps hoofd en een politierapport. U voegde daar later nog kopieën aan toe van uw geboorteakte en een attest van 'Diocese of Jaffna'.

B. Motivering

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging.

Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielaanvraag dat u in het kader van uw vorige

aanvraag hebt uiteengezet, namelijk uw vrees ten aanzien van de Sri Lankaanse overheid wegens uw vermeende banden met de LTTE, moet worden beklemtoond dat uw vorige aanvraag door het CGVS werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en deze motieven door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werden bevestigd. Immers kon geen geloof worden gehecht aan de problemen die u (op eender welk moment) zou hebben gekend in Sri Lanka, noch wist u uw identiteit of relaas ontegensprekelijk te staven. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidige aanvraag louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid, **wel integendeel**. U haalde geen enkel element aan waaruit zou moeten blijken dat het CGVS tijdens haar eerdere beoordeling een fout zou hebben gemaakt.

De **bewering** al zou uw familie na uw vertrek regelmatig worden lastiggevallen, voegt dan ook niets toe aan uw dossier. Immers werd in het verleden reeds op omstandige wijze gemotiveerd waarom geen geloof kan worden gehecht aan uw relaas. Dat u hier nu toch op doorgaat, zonder uw eigen geloofwaardigheid te herstellen, is eigenlijk niet ernstig. Wat betreft de **documenten** waarmee u deze verklaringen tracht kracht bij te zetten, gelden volgende opmerkingen. Zo dient vooreerst te worden opgemerkt dat documenten slechts een ondersteunende werking hebben, namelijk het vermogen om een plausibel relaas kracht bij te zetten. Op zich kunnen documenten geenszins de geloofwaardigheid van een, in casu, ongeloofwaardig relaas herstellen. Het louter neerleggen van dergelijke documenten zonder dat deze gepaard zouden gaan met coherente en geloofwaardige verklaringen is dan ook onvoldoende. Bovendien legde u enkel kopieën neer en kunnen deze altijd onderhevig zijn aan mogelijk knip- en plakwerk, waardoor hun authenticiteit niet zondermeer kan worden aangenomen. Wat er ook van zij, ook uw documenten konden an sich niet overtuigen. Zo bleken zowel uw geboorteakte als het attest van 'Diocese of Jaffna' pas uiterst recent te zijn opgesteld, hetgeen wijst op een zeker gesolliciteerd karakter en ernstig de authenticiteit van dergelijke stukken ondermijnt. De vaststelling dat zowel het politierapport, het attest van het dorps hoofd en het attest van 'Diocese of Jaffna' in het (gebrekkelig) Engels zijn opgesteld, in een regio waar velen het Engels niet eens machtig zijn, sterkt dan ook het vermoeden dat deze enkel en alleen ten behoeve van uw asielaanvraag zouden zijn opgesteld en ondermijnt eens te meer de authenticiteit ervan. Dat u dit politierapport eigenlijk pas in het kader van uw tweede asielaanvraag zou neerleggen, ofschoon u daar eerder meermaals toe de kans had gekregen is hoe dan ook niet ernstig. Dient nog te worden opgemerkt dat uw geboorteakte niet voorzien is van een foto, waardoor niet zomaar kan worden aangenomen dat deze u zou toebehoren. U legde verder nog steeds geen enkel ander identiteitsdocument neer. De foto's tenslotte voegen niets toe aan uw dossier daar het CGVS geen zicht heeft op waar, wanneer en onder welke omstandigheden deze werden gemaakt. **Tot slot** dient nog te worden gewezen op toegevoegde informatie waaruit blijkt dat Sri Lankaanse documenten, wegens de hoge corruptiegraad, eenvoudig kunnen worden verkregen of worden nagemaakt.

Volledigheidshalve wijst het CGVS op de algemene situatie in Sri Lanka alwaar de oorlog tussen de LTTE en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam. Hoewel de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van de LTTE, zijn er de laatste jaren oprechte stappen gezet in het bekomen van een verzoening tussen de verschillende gemeenschappen. Het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka is op zich niet voldoende om aanspraak te maken op een vorm van internationale bescherming. Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, heeft Cedoca het nodige onderzoek gevoerd om de situatie in te schatten. Uit dat onderzoek, toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt evenwel niet dat er een reëel risico bestaat om te worden blootgesteld aan foltering of vernederende behandeling of bestraffing voor Tamils waarvan niet wordt vermoed dat er een band met de LTTE bestaat. Tevens blijkt dat Tamils (ook afgewezen asielzoekers) bij een terugkeer naar Sri Lanka gescreend en ondervraagd kunnen worden door de autoriteiten. Dit onderzoek omvat ook mogelijke inbreuken op de immigratiewetgeving waarna inbreuken op die wetgeving kunnen leiden tot strafprocedures, zonder een onderscheid tussen Tamils en andere etnieën. Hieruit kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende wetgeving te handhaven.

Gezien uw beweerde band met de LTTE als niet geloofwaardig wordt beoordeeld door het CGVS, acht het CGVS aldus, alle risicofactoren in acht nemende, een terugkeer naar Sri Lanka mogelijk voor u.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in

de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

Het CGVS merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het CGVS bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

Wat de eventuele problemen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, wijst het CGVS er op dat de Dienst Vreemdelingenzaken dienaangaande vastgesteld heeft dat er geen schending van artikel 3 EVRM werd aangetoond.

Bijgevolg dient dan ook besloten te worden dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit kan blijken dat een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.

Uw aandacht wordt gevestigd op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing overeenkomstig artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet, aangezien u zich op het ogenblik van de kennisgeving van de beslissing in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in artikel 74/8 en 74/9 bevindt of ter beschikking bent gesteld van de regering."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in een enig middel een schending aan van de motiveringsplicht. Verzoeker onderwerpt de in de bestreden beslissing opgenomen vaststellingen en tegenstrijdigheden aan een inhoudelijke kritiek. Hij voert bijgevolg de schending aan van de materiële motiveringsplicht zodat het middel vanuit dit oogpunt zal worden onderzocht.

Verzoeker herneemt de feiten aan de basis van zijn asielaanvraag en benadrukt dat er in zijnen hoofde wel degelijk nieuwe elementen zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor het asielstatuut of de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker betoogt dat hij bij zijn vorige asielaanvraag nog niet de kans had om het politierapport neer te leggen waardoor dit nog niet onderzocht is door het Commissariaat-generaal. Verzoeker voert voorts aan dat hij bij zijn vorige asielaanvraag reeds de vertaling neerlegde van zijn geboorteakte "waardoor de verwerende partij in staat is deze te vergelijken en kan nagaan of hier wel degelijk sprake is van knip- of plakwerk i.p.v.

hiermee documenten “opzij te schuiven” en niet te beoordelen of grondig onderzoek terzake te verrichten.”

Verzoeker is ten slotte van mening dat het Commissariaat-generaal de veiligheidssituatie van Sri Lanka niet voldoende onderzocht heeft en dit een schending van de zorgvuldigheidsplicht uitmaakt. Verzoeker benadrukt dat de situatie in Sri Lanka tot op heden zeer onveilig is en hij niet kan terugkeren hetgeen blijkt uit het politierapport dat hij heeft gevoegd. Verzoeker herhaalt dat hij onder de criteria van de Conventie valt en er bijgevolg wel degelijk een gegronde vrees voor vervolging in zijn hoofd aanwezig is. Verzoeker beperkt zich voorts tot theoretische bespiegelingen, verwijzingen naar rechtspraak van het EHRM alsook naar zijn eigen asielrelaas.

2.2. De verzoekende partij voegt bij zijn verzoekschrift nog “bijkomende stukken” toe zonder verdere toelichting.

2.3. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag van 13 december 2017, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.4.1. Een lezing van de stukken van het administratief dossier wijst uit dat verzoeker zijn tweede en huidige asielaanvraag opnieuw steunt op dezelfde motieven die hij naar aanleiding van zijn eerste asielaanvraag heeft uiteengezet; verzoeker vreest meer bepaald de Sri Lankaanse overheden omdat hij verdacht wordt van banden met en activiteiten voor de LTTE.

De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde in het kader van verzoekers eerste asielaanvraag op 12 april 2017 reeds vast dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij gevisieerd wordt door de Sri Lankaanse autoriteiten wegens vermeende banden met de LTTE. De beslissing van de commissaris-generaal werd bij arrest van 24 oktober 2017 bevestigd, de Raad kon in navolging van de commissaris-generaal evenmin geloof hechten aan verzoekers asielrelaas.

De Raad is niet bevoegd om naar aanleiding van de beoordeling van een volgende asielaanvraag, de beslissingen met betrekking tot vorige asielaanvragen nogmaals te beoordelen in beroep. De Raad heeft immers niet de bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. Dit neemt echter niet weg dat hij bij de beoordeling van een latere asielaanvraag rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een eerdere asielaanvraag zijn afgelegd.

In zoverre verzoeker zijn verweer aldus richt tegen de weigeringsmotieven in zijn vorige asielaanvraag, kan dit dan ook niet in aanmerking worden genomen.

2.4.2. Ter ondersteuning van zijn tweede asielaanvraag legt verzoeker als nieuwe elementen volgende documenten voor: foto's, een certificaat van het dorps hoofd, een politierapport, kopieën van zijn geboorteakte en een attest van 'Diocese of Jaffna'. Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker buiten de reeds neergelegde documenten ook nog twee verklaringen van zijn vader toe en twee niet vertaalde uittreksels uit het overlijdensregister.

Artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“Na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging en hij oordeelt op een met redenen omklede wijze dat een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect*

refoulement. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag.”

Om een meervoudige asielaanvraag in overweging te kunnen nemen, dienen er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. De parlementaire voorbereiding van de wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de asielzoeker pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen *an sich* bijvoorbeeld niet bewijs voerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de asielzoeker en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (*Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24*).

2.4.3. De door verzoeker in het kader van onderhavige asielaanvraag bijgebrachte documenten zijn niet van die aard dat zij de geloofwaardigheid van verzoekers relaas kunnen herstellen. De Raad treedt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bij in diens beoordeling waar in de bestreden beslissing als volgt wordt overwogen: *“Wat betreft de **documenten** waarmee u deze verklaringen tracht kracht bij te zetten, gelden volgende opmerkingen. Zo dient vooreerst te worden opgemerkt dat documenten slechts een ondersteunende werking hebben, namelijk het vermogen om een plausibel relaas kracht bij te zetten. Op zich kunnen documenten geenszins de geloofwaardigheid van een, in casu, ongeloofwaardig relaas herstellen. Het louter neerleggen van dergelijke documenten zonder dat deze gepaard zouden gaan met coherente en geloofwaardige verklaringen is dan ook onvoldoende. Bovendien legde u enkel kopieën neer en kunnen deze altijd onderhevig zijn aan mogelijk knip- en plakwerk, waardoor hun authenticiteit niet zondermeer kan worden aangenomen. Wat er ook van zij, ook uw documenten konden an sich niet overtuigen. Zo bleken zowel uw geboorteakte als het attest van 'Diocese of Jaffna' pas uiterst recent te zijn opgesteld, hetgeen wijst op een zeker gesolliciteerd karakter en ernstig de authenticiteit van dergelijke stukken ondermijnt. De vaststelling dat zowel het politierapport, het attest van het dorpshoofd en het attest van 'Diocese of Jaffna' in het (gebrekkig) Engels zijn opgesteld, in een regio waar velen het Engels niet eens machtig zijn, sterkt dan ook het vermoeden dat deze enkel en alleen ten behoeve van uw asielaanvraag zouden zijn opgesteld en ondermijnt eens te meer de authenticiteit ervan. Dat u dit politierapport eigenlijk pas in het kader van uw tweede asielaanvraag zou neerleggen, ofschoon u daar eerder meermaals toe de kans had gekregen is hoe dan ook niet ernstig. Dient nog te worden opgemerkt dat uw geboorteakte niet voorzien is van een foto, waardoor niet zomaar kan worden aangenomen dat deze u zou toebehoren. U legde verder nog steeds geen enkel ander identiteitsdocument neer. De foto's tenslotte voegen niets toe aan uw dossier daar het CGVS geen zicht heeft op waar, wanneer en onder welke omstandigheden deze werden gemaakt. **Tot slot** dient nog te worden gewezen op toegevoegde informatie waaruit blijkt dat Sri Lankaanse documenten, wegens de hoge corruptiegraad, eenvoudig kunnen worden verkregen of worden nagemaakt.”*

Verzoeker verwijst voor zijn geboorteakte naar de vertaling die hij bij zijn eerste asielaanvraag had neergelegd. Het gewijsde van 's Raads arrest 194.158 van 24 oktober 2017 houdt onder meer in dat de vertaling van deze geboorteakte onvoldoende garanties biedt inzake authenticiteit en om die reden geen bewijswaarde heeft aangezien bij verzoekers geslacht “*female*” wordt vermeld. Bovendien kan worden vastgesteld dat de geboorteakte door verzoeker neergelegd werd opgesteld op 28 november 2017 terwijl de vertaling dateert van 5 december 2014. Nog daargelaten de vaststelling dat de geboorteakte niet voorzien is van een voor eensluidend verklaarde vertaling overeenkomstig het bepaalde in artikel 8

van het PR RvV is deze niet voorzien van een foto zodat niet wordt aangetoond dat deze verzoeker toebehoort. De Raad kan bijgevolg slechts vaststellen dat verzoeker er niet in slaagt zijn identiteit en nationaliteit aan te tonen en hij voor het ontbreken van identiteitsdocumenten geen aannemelijke verklaring geeft.

Waar verzoeker betoogt dat hij een politierapport neerlegt waardoor de kans aanzienlijk groter wordt dat hij in aanmerking komt voor de vluchtelingstatus of de subsidiaire beschermingsstatus en het Commissariaat-generaal dit document nog niet onderzocht heeft gaat hij voorbij aan het motief van de bestreden beslissing stellende dat de authenticiteit van het politierapport, het attest van het dorpshoofd en het attest van 'Diocese of Jaffna' in gebrekkig Engels zijn opgesteld, in een regio waar velen het Engels niet eens machtig zijn hetgeen het vermoeden sterkt dat dat deze documenten enkel en alleen ten behoeve van verzoekers asielaanvraag zouden zijn opgesteld hetgeen de authenticiteit ervan ondermijnt. Bovendien kan worden vastgesteld dat het politierapport een klacht van verzoekers vader, Jeenvachandran Chandravathani betreft terwijl de naam van verzoekers vader in de bij het verzoekschrift gevoegde verklaringen Jeenvachandran Thiyagarajah zou zijn. De bij het verzoekschrift gevoegde verklaringen van verzoekers voorgehouden vader – indien wordt aangenomen dat het in deze verzoekers vader zou betreffen - zijn hoe dan ook niet afkomstig van een objectief verifieerbare bron zodat ook deze ontdaan zijn van iedere bewijswaarde. De overlijdensattesten toegevoegd aan het verzoekschrift zijn niet vergezeld van een voor eensluidend verklaarde vertaling zodat deze op grond van artikel 8 PR RvV niet in aanmerking worden genomen.

2.4.4. Daarnaast oordeelt de commissaris-generaal op basis van de informatie gevoegd aan het administratief dossier, die gebaseerd is op een veelheid aan bronnen, dat er voor burgers afkomstig uit Sri Lanka actueel geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet is.

De bestreden beslissing stelt dienaangaande als volgt: “**Volledigheidshalve** wijst het CGVS op de algemene situatie in Sri Lanka alwaar de oorlog tussen de LTTE en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam. Hoewel de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van de LTTE, zijn er de laatste jaren oprechte stappen gezet in het bekomen van een verzoening tussen de verschillende gemeenschappen. Het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka is op zich niet voldoende om aanspraak te maken op een vorm van internationale bescherming. Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, heeft Cedoca het nodige onderzoek gevoerd om de situatie in te schatten. Uit dat onderzoek, toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt evenwel niet dat er een reëel risico bestaat om te worden blootgesteld aan foltering of vernederende behandeling of bestraffing voor Tamils waarvan niet wordt vermoed dat er een band met de LTTE bestaat. Tevens blijkt dat Tamils (ook afgewezen asielzoekers) bij een terugkeer naar Sri Lanka gescreend en ondervraagd kunnen worden door de autoriteiten. Dit onderzoek omvat ook mogelijke inbreuken op de immigratiewetgeving waarna inbreuken op die wetgeving kunnen leiden tot strafprocedures, zonder een onderscheid tussen Tamils en andere etnieën. Hieruit kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende wetgeving te handhaven.”

Verzoeker beperkt zich in zijn verweer tot theoretische bespiegelingen, verwijzingen naar rechtspraak van het EHRM alsook naar zijn eigen asielaanvraag dat al bij de eerste asielaanvraag ongeloofwaardig werd bevonden zoals *supra* reeds werd vastgesteld. Verzoeker brengt geen elementen bij waaruit zou blijken dat de analyse van de veiligheidssituatie in Sri Lanka zoals samengevat door de bestreden beslissing onjuist of niet langer actueel zou zijn.

Verzoeker blijkt ten slotte niet de minste concrete poging te ondernemen om hoger aangehaalde motieven te ontcrachten. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel in gebreke blijft. Hij blijft immers in wezen steken in het volharden in zijn ongeloofwaardig bevonden asielmotieven, het uiten van blote beweringen, het poneren van een vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade en het tegenspreken en bekritisieren van de bevindingen van de commissaris-generaal, hetgeen bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee verzoeker er dan ook niet in slaagt de geloofwaardigheid van de door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming te herstellen.

2.4.5. Gelet op het geheel van wat vooraf gaat treedt de Raad de commissaris-generaal bij waar deze besluit dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat zij

voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt.

2.4.6. In zoverre verzoeker nog artikel 3 EVRM geschonden acht, dient erop gewezen dat de Raad in het kader van zijn bevoegdheid, bepaald in artikel 39/2, §1 van de voormelde wet van 15 december 1980, geen uitspraak doet over een terugleidingsmaatregel en aldus niet vermag artikel 3 van het EVRM rechtstreeks te toetsen (zie RvS, nr. 173.134, 3 juli 2007). Voorts wijst de Raad erop dat in de bestreden beslissing correct wordt gesteld als volgt: *“Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.*

Het CGVS merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het CGVS bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.”

2.4.7. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stelen op een correcte feitenvinding. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekster en op alle dienstige stukken. Op basis van deze gegevens werd terecht geconcludeerd dat verzoekster in het kader van haar tweede asielaanvraag geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

Het enig middel is ongegrond. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie januari tweeduizend achttien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER